

BIJBELSE EVANGELISATIE IN DE MODERNE WERELD

Waarom komen er zo weinig mensen tot geloof? Doen we iets fout? En zo ja, hoe zou het beter kunnen? Het doel van deze korte brochure is om een beginnend antwoord te geven op deze zo belangrijke vragen. Want elke 24 uur sterven er 155.000 mensen. Het merendeel van hen zonder Jezus.

Maar om niet alleen bij de theorie te blijven hangen, bieden we u ook een heel praktische, boeiende en korte workshop aan. Daar nemen we dit Bijbels onderwijs nog eens door om daarna het geleerde direct in praktijk te brengen. Praktische informatie over de workshop vindt u onderaan deze brochure.

MODERNE EVANGELISATIE EN HAAR VALKUILEN

De wereld verandert. Elke dag. Daarom moet de manier waarop we evangeliseren ook veranderen. Als we het bijbelse Evangelie brengen, dan hoeft daar niets aan veranderd te worden, maar misschien wel aan de manier waarop. De inhoud blijft, de verpakking moet worden aangepast.

De westerse mens heeft het steeds drukker (of denkt dat hij het drukker heeft). Tijd is dus een schaars middel. 20 jaar geleden kwamen ongelovigen nog naar een serie van 10 avonden over de Bijbel en het Evangelie. Dat ligt vandaag wat moeilijker.

Ook christenen worden meegesleurd in de maalstroom van het dagelijks leven. Ook al is dat voor een deel onontkoombaar, toch blijven we er zelf verantwoordelijk voor hoe we onze kostbare tijd indelen en waarvoor we die willen gebruiken.

Een tweede probleem is dat onze westerse wereld bijna volledig vervreemd is van de dingen van God. Zonde, eeuwigheid, oordeel en het Bijbelse Evangelie zijn zaken die bijna alleen nog binnen de kerkmuren worden besproken. Dat mag niet zo blijven. Ook al houdt de wereld zich niet meer met deze dingen bezig, de opdracht om hen de dingen van God te vertellen blijft onverminderd bestaan. Want van wie zouden zij het anders moeten horen? Hoe kunnen zij geloven zonder prediker?

De veranderende wereld heeft echter nog een probleem opgeleverd. De christelijke (lees: Bijbelgetrouwe) gemeente die nog wel beseft waar het allemaal

over gaat, heeft zich, onder de druk van die veranderingen helaas teveel aangepast "om er toch enkele te winnen".

Bij evangelisatie denken we dan vooral aan begrippen als: vriendschap, laagdrempeligheid, lange termijn werk, gezelligheid en vrijblijvendheid. Daardoor heeft de doeltreffendheid van evangelisatie behoorlijk ingeboet. Regelmatig ontmoet ik mensen die na een uitgebreide cursus christelijk geloof nog weinig of geen weet hebben van de kern van het Evangelie. Zij hebben vrienden gemaakt, een goede tijd gehad, allerlei dingen bijgeleerd en komen vaak zelfs naar zondagse samenkomsten. Geleerd, maar onbekeerd.

Zijn we te bang geworden om de hele waarheid op tafel te leggen? Schrikken we terug om mensen hun zonden en het rechtvaardige oordeel aan te zeggen? Maken we ons meer zorgen over hoe zij over ons denken dan waar zij uiteindelijk de eeuwigheid zullen doorbrengen?

De boodschap van het kruis en van bekering is vaak vervangen door een reclameboodschap van een aangenaam leven, gezondheid, rijkdom en zelfontplooiing. Dat is niet de boodschap van het Evangelie. Paulus' leven zag er helemaal niet zo uit. Hij kon een lijst opstellen van vele onaangename zaken, problemen, vernedering, verlies van vrienden, armoede e.d. die zijn leven, sinds dat hij Jezus had leren kennen, kenmerkte. Zijn besluit om "niets anders dan Jezus, en die gekruisigd" te prediken en mensen daadwerkelijk op te roepen zich te bekeren, heeft hem uiteindelijk zijn eigen leven gekost. Een leven dat echter een veel grotere vrucht heeft opgebracht dan de prediking van een vriendelijk en menselijk Evangelie dat we vandaag overal kunnen beluisteren.

Het is daarom de hoogste tijd dat we terugkeren naar een Bijbelse Evangelieprediking. Want uiteindelijk heeft de ongelovigen daar eindeloos veel meer baat bij. Een dokter die de ziekte minimaliseert of verzwijgt, is strafbaar, maar een arts die de waarheid eerlijk en met bewogenheid durft noemen, is uiteindelijk degene die de weg tot echte genezing wijst. Een tandarts die alleen maar een verdoving geeft en wegens het ongemak maar niet aan de wortelbehandeling begint, verliest uiteindelijk toch zijn klanten.

BIJBELSE EVANGELISATIE

Bijbelse evangelisatie vertelt het echte probleem en geeft de echte oplossing. Dat zal vaak betekenen dat mensen niet zullen willen luisteren. Toen Paulus de wijsgeren op de Areopagus in Athene confronteerde met hun zondige afgodendienst en hen Jezus als de Enige God en opgestane Heer predikte, lachten velen hem uit. Maar "enigen onder hen" kwamen tot geloof (Hand. 17:34). De mensen die door de prediking van Petrus "diep in hun hart" getroffen werden, hadden juist heel helder gehoord wat hun zonde waren en dat zij zich moesten bekeren om onder Gods oordeel uit te kunnen komen.

Velen in de kerken van West-Europa zijn trouwe kerkgangers. Het is hun sociale leven en ze doen trouw mee aan vele activiteiten binnen de kerkmuren. Maar velen van hen zijn onbekeerd. Hen is nooit helder en duidelijk de spiegel van Gods heiligheid en Zijn Wet voorgehouden en hebben hun echte probleem daarom nog niet ontdekt. Daarom blijven zij, vaak onbewust, toch geloven dat hun christelijk leven en hun kerkenwerk hen toch in een beter blaadje bij God zal brengen. De samenvatting van hun "evangelie" is: "leef een christelijk leven en God zal tevreden zijn

Bekering tot God is niet hetzelfde als “verkering” met het christendom. Het behoren tot een christelijke gemeente wil nog niet zeggen dat we God toebehoren.

Het voorbeeld van Jezus en Paulus

In Markus 10 komt de “rijke jongeling” naar Jezus met de vraag: “Wat moet ik doen om het eeuwig leven te beërven”. Dat is natuurlijk een geweldig vraag, waar alle evangelisten vandaag dolblij mee zouden zijn! Wat een open deur. Velen van ons zouden hem direct zeggen dat hij “Jezus, in zijn hart moet vragen”, zodat hij een nieuw leven kan beginnen. Dat deed Jezus Zelf echter niet. Hij gaf hem direct vijf van de Tien Geboden. De helft van Gods Wet. Jezus riep altijd op tot echte bekering. De eerste woorden tijdens Zijn openbare bediening waren: “Bekeert u”. Bekeren waarvan? Van de overtreding van Gods wetten. Hij vroeg de mensen om toe te geven dat zij die Heilige Wetten persoonlijk en vele keren overtreden hadden. Als zij dat niet wilden erkennen, dan kon Hij niets doen. Maar als iemand dat toegaf, dan was er de reddende Boodschap van Zijn Vergeving. Eerder niet.

Van Paulus leren we hetzelfde. Opgevoed met de Wet van God, wist hij als geen ander de overtuigende kracht van die Wet. “Ik zou de zonde niet hebben leren kennen dan door de wet” (Rom. 7:7). En in Rom. 3:19 zegt hij dat “elke mond gestopt” wordt door de Wet van God. Wanneer zullen sommigen willen luisteren? Als zij geconfronteerd worden met Gods Absolute en Heilige Maatstaf, die weerspiegeld wordt in Zijn Geboden.

Die Wet toont aan de ene kant Gods Heilige Karakter en Wil en aan de andere kant de hopeloze situatie waarin de mens, die Gods Wet heeft overtreden is beland. Pas wanneer iemand zichzelf ziet in de spiegel van Gods Wet, zal hij niet weten waarom Hij Jezus als Redder zou nodig hebben. Billy Graham zei het zo: “De Heilige Geest overtuigt ons... Hij toont ons de Tien Geboden, de Wet die als een tuchtmeester ons tot Christus leidt. Wij kijken in de spiegel van de Tien Geboden en pas dan zien we onszelf”.

Laten we daarom de juiste Bijbelse volgorde aanhouden en niet het antwoord geven voordat de vraag is gesteld. Veel moderne evangelisatie deinst er voor terug om een medemens te confronteren met Gods Norm. Want misschien verliezen we dan wel vrienden omdat die vrienden ons dan zo belerend en hoogmoedig zouden kunnen vinden. Dat kan en zal zeker gebeuren. Maar laten we dan ook bedenken dat we tegelijkertijd onze oogst voor het Koninkrijk zullen verliezen.

Als we mensen tot Jezus willen brengen, dan loopt die weg langs de Wet van God. Gal. 3:24 zegt het zo: “Zo is dan de wet onze leermeester geweest tot Christus”. De Wet leidt tot een diep schuldbesef en pas dan zal de mens willen roepen om een Redder. Pas als iemand op de Sinai is geweest, zal hij om de juiste redenen naar Golgotha willen gaan.

Kan dat nog vandaag? Zeker! Een zeventienjarige jongen zei onlangs, nadat hij had gehoord wat zijn zonde waren en hem de vraag was gesteld wanneer hij Jezus zou willen aannemen als zijn Redder: “Dat had ik eigenlijk allang moeten doen! ” Of die jonge vrouw die zei: “U hebt mij wakker geschud!” Zij had even gekeken in de spiegel en vroeg toen: “Wat moet ik nu doen?”

Enkele uitspraken uit de geschiedenis

John Wesley zei: "Het is de gebruikelijke manier van de Geest om zondaars door de Wet te overtuigen".

Charles Spurgeon: "Zij zullen nooit de Genade aanvaarden voordat zij hebben gebeeft voor een rechtvaardige en Heilige Wet".

Martin Luther: "De eerste plicht van de Evangelieprediker is om Gods Wet te prediken en zo de natuur van de zonde te laten zien".

Oswald Chambers: "Het geweten is het innerlijk verstaan van Gods morele Wet".

Deze regel is niet alleen nodig voor de moderne 21ste eeuwse mens, maar blijkt telkens weer nog net zo doeltreffend te werken! Voor hen die het Evangelie vandaag willen brengen geldt dus eveneens: "Terug tot de Wet en het getuigenis".

DE BEDOELING EN HET GEBRUIK VAN DE WET.

We hebben al gezien dat de Wet verschillende dingen doet. Het openbaart Gods Heiligheid en Zijn Wil. Maar tegelijkertijd toont het de mens dat hij een Redder nodig heeft en volledig is overgeleverd aan Gods genade. Want iedereen heeft Gods Wet overtreden. Jacobus zegt zelfs: "Want wie de gehele Wet houdt, maar op een punt struikelt, is schuldig geworden aan alle geboden". (2:10) Een enkele leugen maakt de mens tot een leugenaar en dus tot een overtreder van het negende gebod.

De Geest gebruikt dus de Wet om de mens te overtuigen van zonde. Die weg moeten wij ook bewandelen. Sinai leidt tot Golgotha. De Wet leidt tot de Redder.

Als wij iemand echter met de Wet van God en daarmee met zijn of haar eigen zonde confronteren, dient dat uiteraard te gebeuren in een houding van volkomen nederigheid, wijsheid en liefde. De prediker is niets meer dan de nog ongelovige. Beiden zijn helemaal afhankelijk van de genade. Het enige verschil is dat de ene dat al weet en de andere nog niet. Als we iemand in de spiegel doen kijken, dan mag dat maar een doel hebben: dat hij de kruisdood en opstanding van Jezus ten diepste en om de juiste reden gaat waarderen.

Een parachute wordt alleen gewaardeerd door iemand die weet dat zijn vliegtuig neerstort. Een reddingsboot alleen door iemand die weet dat hij verdrinkt en het Kruis van Golgotha alleen door hen die weten dat ze hopeloos verloren zijn!

De volgorde in evangelisatie moet dus zijn: Eerst de Wet, dan de Genade. Als we alleen maar een God van liefde willen brengen en niet van rechtvaardigheid, dan maken we ons schuldig aan afgoderij, want dan brengen we een onbestaande God. Ongelovigen willen vaak alleen horen van een god die bij hen past, waarvoor ze niet bang hoeven zijn en die zeker geen mensen naar de hel zal sturen.

Maar dat is een god van hun verbeelding en dat beeld komt nergens overeen met de God van de Bijbel. Laten we daarom in de evangelisatie oppassen dat we niet dezelfde fout maken, omdat het nu eenmaal makkelijker is om te zeggen: "Jezus houdt van je" dan "God roept alle mensen op om zich van hun zonden te bekeren".

HET EVANGELIE

Wanneer iemand door de Wet diep in zijn hart getroffen is en zijn of haar probleem onder ogen wil zien, pas dan is het tijd voor de boodschap van verlossing en vergeving. En pas dan zal die boodschap begrepen en gewaardeerd worden. Eerder niet.

Iemand zei tegen zijn vriend: "Ik heb een verkeersboete van 1000 euro voor je betaald!" Zijn vriend was zich echter van geen kwaad bewust. Pas toen hij hoorde dat hij geflitst was met een snelheid van 120 waar hij maar 30 mocht, begreep hij waarom die boete zo hoog was en waardeerde hij de gift van zijn vriend ten volle.

Zo is ook "het kruis een dwaasheid voor hen die verloren gaan". Alleen hij die weet "dat God een dag heeft bepaald waarop Hij de gehele wereld rechtvaardig zal oordelen", zal beseffen dat de dood van Christus op Golgotha zijn eeuwige redding betekent!

BEKERING

Wanneer iemand geschrokken is van wat hij in de spiegel van de Wet heeft gezien, zal hij Jezus als de Redder van zijn leven willen aannemen. Dan is de tijd gekomen om hem naar Golgotha te verwijzen. We kunnen dan wel met hem meewandelen naar het kruis, maar moeten ervoor waken dat wij daar niet het woord voor hem zullen doen. De zondaar moet zichzelf tot Jezus richten, zijn schuld onder woorden brengen en vragen om vergeving. We mogen hem wel vertellen hoe hij dat kan doen, maar uiteindelijk moet een ieder zelf tot bekering komen. Anders lopen we het gevaar dat mensen een gebed zullen bidden waarvan zij zelf de diepte en waarheid nog niet verstaan. Als mijn buurman onenigheid heeft met zijn vrouw, dan kan ik hem wel adviseren, maar tenslotte moet hij het zelf gaan goedmaken.

DE PRAKTIJK

Een belangrijke regel in deze Bijbelse vorm van evangelisatie is dat men zich niet laat verleiden tot allerlei intellectuele discussies. Daarmee winnen we geen mensen (vaak alleen de discussie). De regel is om zoveel mogelijk het verstand te omzeilen en het geweten van de luisteraar aan te spreken. Het geweten is het terrein waar de Heilige Geest mensen overtuigt. Het geweten van de mens is weliswaar verwrongen en daarom niet meer zuiver. Maar toch resoneert de Wet van God nog met dat geweten. Met andere woorden: mensen weten uit zichzelf al dat liegen, stelen en overspel verkeerde zaken zijn.

De confrontatie met de zuivere Wet van God zal dat geweten weer wakker maken, zodat die mens weer overtuigd wordt van zonde. En dat is nodig, want overtuiging van zonde is nu precies wat ontbreekt in onze westerse wereld. En juist daarom komen er zo weinig mensen tot bekering en wedergeboorte.

PLAATJES

Hoe werkt dit nu in de praktijk? Hoe houden we vaak onbekende mensen de Wet van God voor zodat zij de noodzaak van bekering inzien?

We doen dat het beste door hen een eenvoudige presentatie van de Wet en het Evangelie voor te houden. En in onze beeldcultuur zijn plaatjes daarvoor een doeltreffend middel. Tijdens ons twee uur durende workshop "Bijbelse Evangelisatie" behandelen we een 12-tal plaatjes, die feitelijk functioneren als een kort stripverhaal. Voordeel van deze methode is dat het zowel de evangelist als de luisteraar helpt. Het houdt de aandacht en de volgorde vast en maakt

bovendien zichtbaar wat er wordt gezegd.

In slechts enkele minuten kunnen we zo het Evangelie duidelijk presenteren. Op die manier kunnen er vele, vele zaadjes in harten worden geplant. Dat die zaadjes gaan ontkiemen en groeien is Gods werk.

De presentatie is zo eenvoudig dat men na enkele keren oefenen het al gemakkelijk uit het hoofd kan presenteren. De aanleiding voor evangeliserende gesprekken zal voortdurend verschillen, de presentatie zelf echter niet. Eenvoud en duidelijkheid zijn de sleutelwoorden.

Om het Evangelie op deze manier op straat te leren brengen, is het het beste om een of enkele keren mee te gaan met iemand die hier al genoeg ervaring in heeft opgedaan.

En omdat het zo belangrijk is om evangelisatie in de praktijk te zien gebeuren onder leiding van een ervaren broeder of zuster, willen wij u uitdagen om aan onze workshop "Bijbelse Evangelisatie" mee te gaan doen.

In twee uur nemen we dan nogmaals de theorie door en oefenen we in het presenteren van het Evangelie.

Kosten: De workshop is kosteloos. Indien iemand het mapje met de plaatjes zelf wil aanschaffen kost dat maximaal 10 euro. (prijs is wat afhankelijk van onze inkoopmogelijkheden).

Verder zou het fijn zijn als de reiskosten zouden kunnen worden vergoed.

Alex van Nes, Genk, februari 2012

Contactadres voor workshops:

Alex van Nes

Eendenpoel 40

B-3600 Genk, België

Tel. 0032 89 612364 / Email: alexvannes@gmail.com